

OČKOVÁNÍ PROTI KLÍŠŤOVÉ ENCEFALITIDĚ RADĚJI NE

První pochybnosti

Jsem všeobecným lékařem již 40 let. V prvních letech mé činnosti jsem vykonával očkování jako každý jiný kolega. Jednou se ze dne na den objevilo nové očkování proti klíšťové encefalitidě. Tuto nemoc, velmi vzácný jev, jsem znal ze studií z dob mého působení na fakultní neurologické klinice. Ve srovnání s mnoha jinými těžkými onemocněními mozku a mozkových blan nehraje žádnou velkou roli. Ale začala obrovská reklamní kampaň. Pravidelně na jaře vídáme již desítky let na reklamních plochách odporné klíště, číhající v křoví na mírumilovně si hrající děti. Reklamní tažení zaznamenalo gigantický úspěch. Více než 90 % vystrašených občanů stálo v řadách v nemocnicích a ordinacích, aby se dali ochránit před nemocí, kterou do té doby sotva někdo znal. Krátce po zavedení očkování jsem upozoroval škody na zdraví, které se po něm vyskytly, a v následujících letech jsem zaregistroval nejen další poškození, jako roztroušenou sklerózu, cukrovku, artritidu a jiné, ale také neúspěchy tohoto očkování, tedy že lidé, očkovaní proti klíšťové encefalitidě, na ni stejně onemocněli. To bylo pro mě důvodem, abych si téma očkování nově nastudoval. Encefalitida po očkování Skupina mladých sportovců, orientačních běžců, mě v létě 1980 požádala o to nové očkování proti klíšťové encefalitidě. Jelikož při tomto sportu se často zdržovali v lese, nechtěli podstoupit žádné riziko. Tehdy bylo podle propagandy možné setkat se s klíštětem převážně v lese. Několik hodin po tom, co jsem podal vakcínu, mi zavolala manželka jednoho ze sportovců, že její muž dostal vysokou horečku, má silné bolesti hlavy a nemůže pohnout hlavou. Návštěva lékaře byla nevyhnutelná. Když jsem nahlédl do tašky, jestli mám léky pro případný zánět mozkových blan, ozvalo se ve mně špatné svědomí. Bylo možné, že mladý, zdravý muž onemocněl v důsledku mého lékařského zásahu? Na cestě k pacientovi jsem se uklidnil myšlenkou, že vakcína byla jistě testována ministerstvem zdravotnictví. Diagnostikoval jsem akutní zánět mozkových blan v počátečním stadiu. Naštěstí jsem byl již dobře obeznámen s léčením pomocí homeopatie a zvolil jsem domácí ošetření, protože pacient bydlel v mé blízkosti. V průběhu několika dní byl vyléčen a mohl jít znovu do práce. Tehdy jsem poprvé v životě dostal respekt před očkováním.

Těžká cukrovka

O několik let později mě vyhledala matka dvanáctiletého děvčete. Ve škole se očkovalo proti klíšťové encefalitidě a dívka přišla ze školy s hroznými bolestmi hlavy a vysokou horečkou. Přivolaný lékař ji musel poslat do nemocnice, kde se dostala na jednotku intenzivní péče. Onemocněla těžkým zánětem mozku a mozkových blan. Po šesti týdnech si matka mohla pro dívku přijít. Dříve byla její dcera veselá a štíhlá, nyní tlustá a unavená. V důsledku očkování dostala těžkou cukrovku a podle posledních informací je již bohužel i slepá. Když matka řekla jednomu z lékařů, že tuto těžkou chorobu způsobilo její dceři očkování proti klíšťové encefalitidě, odpověděl jí, že to nemá nic společného, že jde jen o náhodu a vědecky by se nedalo ani nic dokázat. Chování dětských lékařů v této nemocnici bylo pro mě podnětem ke studiu historie očkování a brzy jsem začal proti očkování i přednášet. Otázky namísto slepé víry Co všechno chrání před klíšťovou encefalitou? V reklamě se říká, že jen očkování. Proč se tedy každému pacientovi se zánětem mozkových blan přísně přikazuje,

aby se vyhýbal slunci, když jedinou příčinou těchto obtíží má být jen virus? Na to, aby člověk onemocněl klíšťovou encefalitidou, je zapotřebí více faktorů: osobní náchylnost, přílišná tělesná námaha, pobyt na slunci a jiné. O těchto věcech se ale v reklamě nic neříká, jako příčina se uvádí pouze klíště. Proč se nemluví o tom, že především oslabení starší lidé nebo těžce pracující v zemědělství nebo lesnictví a jsou obzvláště vystaveni slunci, onemocní encefalitidou častěji, a mají těžší průběh? Od roku 1950 se tvrdilo, že klíšťata přenášejí virus, což však mohla být pouze domněnka, neboť až v roce 1970 izoloval jistý vídeňský virolog virus klíšťové encefalidity. I tento

objev je však třeba posuzovat opatrně, protože spolupracovníci téhož virologického institutu vyvinuli později vakcínu a související virologické testy.

Kdo stanovuje diagnózu?

Diagnóza klíšťová encefalitida znamená, že jde o zánět mozkových blan a mozku, vyskytující se na jaře a v létě. Jen podle příznaků, jako jsou bolesti hlavy, ztuhnutí šíje a horečka a na základě vyšetření mozkomíšního moku ji nedokáže žádný lékař rozlišit od jiných forem zánětu mozkových blan. Výsledek virologických testů neříká nic o závažnosti nebo prognóze onemocnění. Zjišťují se jimi případy klíšťové encefalidity i tehdy, když jsou pacienti přesvědčeni, že nikdy žádné kousnutí klíštětem nepozorovali. Naopak, jsou lidé, jež pravidelně napadne klíště, a přesto nikdy nedostanou ani nejmenší náznak klíšťové encefalidity. Tvzení, že zánět mozkových blan je způsobený kousnutím klíštětem, je jen hypotézou. Každopádně se propagandě podařilo vzbudit v mnoha lidech z klíštěte pocity strachu. Nezpochybňuji fakt, že bodnutí hmyzem může způsobit narušení zdraví, ale kladu si otázku, zda ti, kteří výlep plakáty s klíšťaty v nadživotní velikosti, tuší, jakou zbytečnou nejistotu a paniku tím vyvolávají. Od začátku provádění očkování se tvrdí, že prý díky němu nemoci ustoupily. Vědecký důkaz pro tento názor však dodnes nemáme. Ze statistik nelze vyvodit žádný vliv očkování na počet případů klíšťové encefalidity.

Co dělat při uštknutí klíštětem?

Pravdou je, že v létě se vyskytuje více případů zánětu mozkových blan. Proto citlivým pacientům rádím nevystavovat se slunci a při narušeném zdravotním stavu se vyhýbat zvýšené tělesné námaze. Jsem přesvědčen, že tzv. klíšťová encefalitida vzniká následkem působení slunečního záření u citlivých a oslabených osob. Jde tedy o to, co medicína vždy označovala jako sluneční úpal. Jen vakcinační průmysl vynalezl pro tuto nemoc nové jméno. Pokud se klíště přisálo, je potřeba je odstranit. Pokud se to podaří jen částečně, je třeba použít na místo kousnutí mast na hnisavé rány a několik dní být trpělivý a šetřit se před tělesnou námahou. Bolesti hlavy v létě mají mnohem častěji jiné příčiny: příliš dlouhý pobyt na slunci, promoknutí, průvan, klimatizace, zkažený žaludek atd. Pouze těžké formy slunečního úpalu vedou k rozeznatelnému zánětu mozkových blan a mozku. V posledních letech jsem pozoroval, že pacienti hospitalizováni s encefalitidou předtím několik dní užívali tabletky proti bolesti. Je známo, že při horečce mohou prostředky proti bolesti oslabit imunitní systém a potlačením akutních příznaků nemoci může dojít k onemocnění mozku. Proto lehkovážné nasazení léků proti

bolesti hlavy a horečce v letních měsících zvyšuje riziko onemocnění zánětem mozkových blan. Nejúčinnější prevencí je nevystavovat se nepřiměřeně dlouho slunci.

Z knihy MUDr. Johanna Loibnera „Očkování - obchod s nevědomostí“

(2011)